

28. januar 2021
Sagsnr.: 18/02795
BPE

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse i sag om støttenedsættelse efter reglerne om krydsoverensstemmelse for 2017 i Hjørring Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 3 og § 4, stk. 2, jf. bilag 1, punkt 3.2, i bekendtgørelse nr. 964 af 12. juli 2017 om krydsoverensstemmelse (KO-bekendtgørelsen), jf. § 22 b, i landbrugsstøtteloven¹ og § 11 a, i lov om Landdistriktsfonden.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsens afgørelse af 12. februar 2018 om nedsættelse af klagers direkte landbrugsstøtte og landdistriktsstøtte for 2017 med 3 % som følge af overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3, på A 1 , 9760 Vrå.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabsforordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven).

² Lovbekendtgørelse nr. 114 af 6. februar 2020 af lov om Landdistriktsfonden.

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. marts 2018 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af landbruger.

Klager har navnlig anført, at

- Landbrugsstyrelsen ikke har inddraget klagers høringssvar af 15. december 2017 i styrelsens vurdering,
- øresårene ikke var bidsår, men var opstået uden påvirkning fra andre svin, og
- klager havde styr på svinet med det hævdede øre, som var i perfekt huld, hvorfor det ikke kunne være i smerte.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen (nu: Landbrugsstyrelsen) har den 9. november 2017 gennemført fysisk kontrol på klagers bedrift.

Den 29. november 2017 har Landbrugsstyrelsen sendt kontrolrapporten med kontrolresultatet i høring hos klager. Det fremgår af kontrolrapporten, at styrelsen på kontrolbesøget havde konstateret overtrædelse af kryds-overensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3.

Landbrugsstyrelsen har indledningsvis oplyst, at styrelsen fandt fem slagtesvin med ørebid. Disse svin var ifølge styrelsen opstaldet med øvrige svin og således ikke isolerede eller indsat i en sti med lavere belægning. Dernæst har styrelsen anført, at de fem svin ifølge klager var blevet behandlet med streptocillin for ledbetændelse den 23. oktober 2017 og tre dage frem. Styrelsen har dertil oplyst, at svinene imidlertid ikke var behandlet for infektion i forbindelse med ørebidning, og at den praktiserende dyrlæge ikke havde tilset svinene. Styrelsen har om samme fem svin oplyst, at der i opstaldningen var beskæftigelsesmateriale i form af træstykker i holdere, men at der ikke var gjort andre tiltag for at stoppe ørebidning.

Herefter har Landbrugsstyrelsen oplyst, at der blev konstateret afbidte ørerande med sårskorpedannelse og arvævsdannelse. Styrelsen har tilføjet, at ørerandene var blodige, hvilket var et tegn på, at der stadig skete skade på ørene. Derudover har styrelsen anført, at ørebiddenes varighed blev fastsat til en til to uger, idet der var en tydelig arvævsdannelse i øreranden, som føltes fast fortykket og betændt (rød, varm og hævet). På grund af betændelsen i såret er det styrelsens opfattelse, at svinet uden tvivl havde smerter. Styrelsen har videre oplyst, at tre af svinene med øresår havde et utriveligt udtryk, idet de var små og langhårede.

Det er på den baggrund Landbrugsstyrelsens vurdering, at de fem svin har været udsat for smerte og unødigt lidelse, hvilket styrelsen har vurderet som uforsvarlig behandling af dyr.

Derudover har Landbrugsstyrelsen oplyst, at styrelsen også konstaterede, at et sjette slagtesvin havde et hævet venstre øre (elefantiasis), hvor øremærket var placeret helt inde i hævelsen. Styrelsen har tilføjet, at øret hang som følge af hævelsens tyngde, og at svinet var opstaldet sammen med andre svin. Desuden har styrelsen oplyst, at svinet ikke var påvirket af hævelsen, men at hævelsen fik øremærket til at trykke mod huden med risiko for skade på huden og sårdannelse. Styrelsen har også oplyst, at øret føltes fast fortykket, hvorfor tilstanden vurderedes at have været i flere uger. Styrelsen har videre anført, at det var et held, at der endnu ikke var indtruffet skade på huden, og at øremærket skulle fjernes for at undgå dette.

Det er Landbrugsstyrelsens vurdering, at svinet med det hævede øre har været udsat for væsentlig ulempe, da øremærket som følge af hævelsen var begyndt at trykke på huden.

Som dokumentation for de konstaterede overtrædelser har Landbrugsstyrelsen medsendt en række fotos af de omtalte svin, som blev taget på kontrolbesøget.

Den 15. december 2017 har klager sendt et høringssvar til Landbrugsstyrelsen (dateret 13. december 2017).

Klager har oplyst, at de fem svin med øresår var indsat i en særlig aflastningssti med 9-10 andre svin, og at øvrige stier sædvanligvis rummer 35 svin. Det er derfor klagers opfattelse, at svinene var indsat i en sti med lavere belægning. Ifølge klager indeholdt aflastningsstien al lovpligtig indretning, og der var også ophængt en kæde med gummistrop til afledning af svinene.

Klager har endvidere oplyst, at svinene var blevet behandlet med antibiotika og et desinficerende middel ("Bluespray"), hvilket fremgår af et foto til kontrolrapporten af klagers medicin håndbog.

Om svinene med øresår har klager også anført, at lidelsen benævnes øresår og ikke ørebid, da sårene ikke er opstået ved bid.

Derudover har klager oplyst, at den praktiserende dyrlæge tilser klagers besætning med jævne mellemrum, og at dyrlægen vil kunne orientere nærmere om klagers praksis for behandling af svin med ørebid.

Klager har desuden oplyst, at alle svinene er blevet raske igen og fortsat forefindes hos klager.

Det fremgår ifølge klager ikke klart af kontrolrapporten, at svinet med det hævede øre skulle være blevet udsat for unødigt ulempe, da der ikke skete skade på huden.

På baggrund af ovenstående er det klagers opfattelse, at svinene ikke var udsat for unødigt lidelse, og at klager behandlede dem fuldt forsvarligt.

Landbrugsstyrelsen har den 21. december 2017 modtaget kontrollørens bemærkninger til klagers høringssvar af 15. december 2017.

Kontrolløren har anført, at klagers opstaldning ikke var tilstrækkelig, idet svinenes øresår stadig var åbne og inficerede. Dette kunne ifølge kontrolløren løses ved isolering eller flytning til en sti med lavere belægning.

Kontrolløren har herefter anført, at ætiologien bag øresårene er underordnet. Hertil har kontrolløren anført, at det afgørende for vurderingen var, at de skadede ører med infektion blev holdt åbne, og at svinene mistrivedes som følge heraf.

Herudover har kontrolløren oplyst, at svinet med det hævede øre var udsat for væsentlig ulempe, da øremærket havde lavet impression i øret, der gav mulighed for forstyrrelse af blodforsyningen og dermed risiko for sårdannelse.

2.1 Den påklagede afgørelse

Den 12. februar 2018 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om nedsættelse af klagers direkte landbrugsstøtte og landdistriktsstøtte for 2017 med 3 % som følge af overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afgørelsen med, at der på kontrolbesøget af 9. november 2017 blev konstateret skader efter ørebidning på fem slagtesvin. De fem svin var, ifølge afgørelsen, opstaldet med øvrige svin og således ikke isolerede eller indsat i en sti med lavere belægning. Det fremgår endvidere af afgørelsen, at der i svinestien var beskæftigelsesmateriale i form af træstykker i holdere, men at der ikke var foretaget andre tiltag for at stoppe ørebidningen. Svinene blev, ifølge afgørelsen, den 25. oktober 2017 behandlet for ledbetændelse, men de var ikke behandlet for infektion fra ørebidning, og den praktiserende dyrlæge havde ikke tilset svinene.

Herefter har Landbrugsstyrelsen beskrevet de omtalte skader fra ørebidning. Ifølge styrelsens oplysninger var ørerandene afbidte med sårskorpe- og arvævsdannelse. Styrelsen har også oplyst, at ørerandene var blodige som et tegn på forsat skade. Varigheden af ørebid var efter styrelsens vurdering mindst en til to uger og muligvis længere. Dette har styrelsen begrundet med, at styrelsen konstaterede en tydelig arvævsdannelse i øreranden, som føltes fast fortykket og betændt (rød, varm og hævet). Styrelsen har i den sammenhæng bemærket, at svinet uden tvivl har smerter, når såret er betændt. Det fremgår desuden, at tre af de ørebidte svin havde et utriveligt udtryk, da de var små og langhårede.

På baggrund af ovennævnte er det Landbrugsstyrelsens vurdering, at de fem svin har været udsat for smerte og unødigt lidelse, hvilket ifølge styrelsen var uforsvarlig behandling af dyr.

Herudover fremgår det af begrundelsen for afgørelsen, at Landbrugsstyrelsen på samme kontrolbesøg konstaterede et slagtesvin med hævet venstre øre. Styrelsen har oplyst, at øret hang som følge af hævelsens tyngde, og at svinet var opstaldet sammen med andre svin. Derudover har styrelsen oplyst, at svinet ikke var påvirket af hævelsen, men at hævelsen fik øremærket til at trykke mod huden med risiko for skade på huden og sårdannelse. Det fremgår også, at øret føltes fast fortykket, hvorfor tilstanden vurderedes at have været i flere uger. Det er styrelsens opfattelse, at øremærket skulle fjernes for at undgå skade på svinet.

På den baggrund har Landbrugsstyrelsen vurderet, at svinet med hævet øre har været udsat for væsentlig ulempe, da øremærket var begyndt at trykke på huden som følge af hævelsen.

Landbrugsstyrelsen har givet overtrædelsen af krav 3.2 en samlet karakter på 10. Herunder har styrelsen fastsat karakteren for alvor til 3, idet mangler eller fejl i håndteringen af syge eller tilskadekomne dyr vurderedes at være uforsvarlig behandling af dyrene. Styrelsen har videre fastsat karakteren for omfang til 4. Dette har styrelsens begrundet med, at når alvorskarakteren udgør 3 eller 4, vil omfangskarakteren afhænge af antallet af antallet syge og tilskadekomne dyr i forhold til besætningsstørrelsen. Styrelsen har herved henvist til, at klagers besætning af slagtevin var på 2200 dyr, hvoraf seks dyr var vurderet til alvorskarakteren 3. Dernæst har styrelsen fastsat karakteren for varighed til 3, da overtrædelsen ifølge styrelsens vurdering varede mellem én til to uger.

Herefter har Landbrugsstyrelsen gengivet klagers høringssvar af 15. december 2017 og kontrollørens bemærkninger dertil af 21. december 2017, som ifølge styrelsens vurdering ikke har givet anledning til en anden vurdering.

Som hjemmel for afgørelsen har Landbrugsstyrelsen henvist til KO-bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Den 22. marts 2018 har Landbrugsstyrelsen modtaget kontrollørens bemærkninger til klagen, som i det væsentlige har gentaget sine bemærkninger af 21. december 2017.

Kontrolløren har supplerende anført, at årsagen til øresår kan være forskellig, men at sår vækker de andre svins nysgerrighed. Det var derfor kontrollørens opfattelse, at de angrebne svin skulle flyttes, så sårene kunne få ro til at hele. Som grundlag for denne vurdering har kontrolløren henvist til et link om øresår på SEGES' hjemmeside.

Kontrolløren har desuden anført, at langhårede svin kan være et tegn på mistrivsel, hvilket skal sammenholdes med øvrige tegn på mistrivsel, herunder størrelsen ift. alderssvarende svin i flokken.

Herudover har kontrolløren anført, at klager burde have fjernet øremærket på svinet med det hævede øre, da øremærket sad så stramt, at det udgjorde en risiko for skade under og omkring mærket. Kontrolløren har tilføjet, at øremærket også var til gene for svinet. Kontrolløren har tillige oplyst, at ørets fortykkelse var en kronisk tilstand, som havde været synlig igennem længere tid.

2.2 Klagens indhold

Klager har anført, at Landbrugsstyrelsen ikke har inddraget klagers høringsvar af 15. december 2017 i styrelsens vurdering i afgørelsen af 12. februar 2018.

Herefter har klager henvist til en række oplysninger fra klagers høringsvar, som Landbrugsstyrelsen ikke har taget stilling til.

Klager har oplyst, at svinenes sår i ørene ikke var bidsår, men at sårene er opstået uden påvirkning fra andre svin. Det er klagers opfattelse, at sårene kløer, og at svin i total isolation vil bruge inventaret i stien som f.eks. fodertruget til at klø i sårene. Klager har videre anført, at svinenes sår efter nogen tid vil være helet så meget, at kløen vil ophøre, hvorefter sårene heles helt.

Til Landbrugsstyrelsens bemærkning om, at langhårede grise er i mistrivsel, har klager anført, at langhårede og korthårede smågrise har samme trivsel. Klager har i den sammenhæng stillet spørgsmål ved, om det forhold, at et svin er langhåret, er en klinisk definition.

Derudover har klager henvist til, at dyrlægen på kontrolbesøget anbefalede at flytte de omhandlede svin til en aflastningssti. Klager har forholdt sig uforstående over for, hvorfor en sådan flytning skulle hjælpe svinene.

Herefter har klager anført, at klager havde styr på svinet med det hævede venstre øre, idet klager var bekendt med både dens placering og tilstand. Der er ifølge klager intet heldigt ved, at der ikke var sket skade på svinet. Klager har i den forbindelse anført, at et svin i smerte som det første vil stoppe med normalt foderindtag, men at svinet med hævet øre var i perfekt huld.

Klager har desuden oplyst, at klager tilser alle sine grise to gange dagligt og er interesseret i at overholde alle regler angående dyrevelfærd.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Den 20. april 2018 har Landbrugsstyrelsen oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har indledningsvis anført, at alle høringssvar og øvrige oplysninger er indgået i styrelsens vurdering af sagen.

Dernæst har Landbrugsstyrelsen oplyst, at øresårene på de omtalte fem slagtesvin var åbne, blodige og inficerede, hvorfor svinene skulle være flyttet til en sti med endnu lavere belægning eller være isoleret. Styrelsen har hertil anført, at øresår ofte tiltrækker andre svin, som vil forsøge at bide i dem, hvilket er smertefuldt for de syge svin.

Herudover har Landbrugsstyrelsen henvist til, at svin med øresår ifølge SEGES bør flyttes til en sygesti, hvis sårene er blodige som følge af bid fra andre svin. Det samme gælder, hvis svinet er almenpåvirket (sløvhed, manglende ædelyst), eller hvis svinet får følgesygdomme (typisk halthed, utrivelighed).

I forlængelse af ovennævnte har Landbrugsstyrelsen anført, at grundlaget for styrelsens vurdering var, at øresårene var åbne og inficerede, og at svinene mistrivedes som følge heraf.

Landbrugsstyrelsen har endvidere henvist til, at det flere steder på SEGES hjemmeside fremgår, at utrivelighed og langt hår kan være symptomer på sygdom hos svin.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af bemærkningerne til § 11, stk. 1, i lovforslaget til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet,⁴ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Afgørelsens overensstemmelse med forvaltningslovens krav om begrundelse
- 2) Overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3
- 3) Nedsættelse af støtten

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

⁴ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

Af KO-bekendtgørelsens § 3 følger, at landbrugere, der modtager støtte, skal overholde kravene i bekendtgørelsens bilag 1 på bedriften i hele kalenderåret.

I KO-bekendtgørelsens bilag 1, pkt. 3.2, er der bl.a. henvist til § 5 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr.

Det fremgår af § 5 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000, at alle dyr, der synes at være syge eller tilskadekomne, omgående skal have en passende behandling. Hvis et dyr ikke kommer sig hurtigt af denne behandling, skal dyret enten aflives straks, eller også skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt. Om fornødent skal syge eller tilskadekomne dyr isoleres i et passende rum med tør og bekvem strøelse, når dette er hensigtsmæssigt.

3.2.1 Ad 1) Afgørelsens overensstemmelse med forvaltningslovens krav om begrundelse

Det følger af forvaltningslovens § 22,⁵ at en afgørelse, når den meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Det betyder, at henvisningen skal være entydig og specifik med en nøjagtig henvisning til nr. og dato i Lovtidende og præcis henvisning til paragraf, stykke, punktum, litra osv.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsens afgørelse af 12. februar 2018 ikke opfylder forvaltningslovens krav om begrundelse.

Entydig og specifik hjemmel for overtrædelsen

Miljø- og Fødevareklagenævnet har vurderet, at afgørelsen ikke indeholder en entydig og specifik angivelse af hjemmel for overtrædelsen af kryds-overensstemmelseskravene 3.2, delkrav 3. Ved vurderingen har nævnet lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen som hjemmel for overtrædelserne alene har henvist til KO-bekendtgørelsens § 4, stk. 2. Nævnet konstaterer dermed, at styrelsen ikke har kvalificeret, hvilken af de angivne bestemmelser i KO-bekendtgørelsens bilag 1, punkt 3.2 som klager måtte have overtrådt. Derfor har nævnet vurderet, at afgørelsen ikke indeholder en entydig og specifik hjemmel for overtrædelserne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder imidlertid, at Landbrugsstyrelsens begrundelsesmangel ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har i den sammenhæng vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen, og at den mangelfulde hjemmelshenvisning ikke har påvirket klagers forståelse af afgørelsen. Ved sidstnævnte vurdering har nævnet lagt vægt på, at afgørelsen indeholder en gengivelse af kryds-overensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3, hvis ordlyd i det væsentlige er sammenfaldende med

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

den specifikke hjemmel for overtrædelsen i § 5 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000.

Konkret redegørelse og specifik hjemmel for sanktionsberegning

Miljø- og Fødevareklagenævnet har tillige vurderet, at afgørelsen ikke indeholder en konkret redegørelse og specifik hjemmel for den foretagne sanktionsberegning. Det er nævnets vurdering, at afgørelsens afsnit ”Sådan beregner vi sanktionen” ikke opfylder begrundelseskravet, idet afsnittet ikke indeholder en redegørelse for den konkrete sanktionsberegning for klagers overtrædelse. Nævnet har tillige lagt vægt på, at afgørelsen heller ikke indeholder specifikke hjemmelsangivelser for den konkrete sanktionsberegning.

Imidlertid finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at begrundelsesmanglen ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har også i denne sammenhæng vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen. Herved har nævnet lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsens praksis ikke er fraveget jf. afsnit 3.2.2 og 3.2.3 nedenfor.

3.2.2 Ad 2) Overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager har overtrådt krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3, jf. KO-bekendtgørelsens § 3 og bilag 1, pkt. 3.2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har vurderet, at klager har overtrådt § 5, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 ved ikke omgående at have sikret passende behandling af fem af klagers slagtesvin med øresår.

Som led heri har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at svinenes øresår krævede behandling. Indledningsvis har nævnet lagt vægt på, at der af Landbrugsstyrelsens fotodokumentation fremgår fem svin med øresår i form af tydelige blodige fordybninger i svinenes ørespidser. Derefter har nævnet vurderet, at svinene havde øresår i mindst én til to uger. Dette understøttes efter nævnets opfattelse både af beskrivelsen i kontrolrapporten og den dertilhørende fotodokumentation, hvor øresårene fremstår inficerede og med tydelige arvævsdannelser. Nævnet har derudover vurderet, at øresårene var under fortsat skade på kontroltidspunktet. Herved har nævnet lagt vægt på, at øresårene ud fra den fremlagte fotodokumentation fremstod åbne og blodige. Med henvisning til øresårenes beskaffenhed, varighed og fortsatte skade er det således nævnets vurdering, at øresårene ikke var i bedring under forholdene på kontrolbesøget, og at tilstanden derfor krævede behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har dernæst vurderet, at klager ikke har sikret en passende behandling af svinenes øresår. Med henvisning til øresårenes beskaffenhed, jf. ovenfor, finder nævnet det sandsynliggjort, at den fortsatte skade på ørene skyldtes ørebid fra andre svin og infektion. På den baggrund er det nævnets opfattelse, at passende behandling af svinene ville

være isolation i en sygesti uden andre svin og løbende medicinering mod sårenes infektion. Nævnet konstaterer herefter, at klager ikke har sikret svine en sådan behandling. Herved har nævnet lagt vægt på, at svinene var placeret i en svinesti med andre svin uden øresår. Nævnet har endvidere lagt Landbrugsstyrelsens oplysninger til grund som uomtvistet for, at klagers seneste medicinering af svinene med øresår var for ledbetændelse fra den 23. til 25. oktober 2017. Da kontrolbesøget blev gennemført den 9. november 2017, er det nævnets vurdering, at klagers medicinering ikke var dækkende for den mellemliggende periode.

Det forhold, at øresårene måtte være opstået på en anden måde end ved ørebid, kan ikke føre til en anden vurdering. Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at årsagen til øresårenes opståen ikke er afgørende for bedømmelsen. Det er derimod afgørende, om klager har sikret en passende behandling efter øresårenes opståen. Da nævnet har vurderet, at klager ikke har sikret en passende behandling efter øresårenes opståen, har klager derfor overtrådt § 5, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker i øvrigt, at nævnet ikke har fundet anledning til at tage stilling til, om det af styrelsen konstaterede hævdede øre på et sjette slagtesvin udgjorde en overtrædelse af § 5, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000. Det er nævnets opfattelse, at forholdet ikke har indflydelse på krydsoverensstemmelsessanktionen i sagen, idet forholdet ikke vil kunne ændre på karaktergivningen, jf. neden for.

3.2.3 Ad 3) Nedsættelse af støtten

Tildeling af karakterer for overtrædelsen

Det følger af KO-bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at overtrædelse af krav om krydsoverensstemmelse vurderes efter de kriterier, der fremgår af artikel 38 i forordning (EU) nr. 640/2014.⁶

Af forordningens artikel 38, stk. 3, følger det, at den tildelte karakter for alvor afhænger af, hvor betydelige virkningerne er af den manglende overholdelse i forhold til formålene med kravet.

Det fremgår af forordningens artikel 38, stk. 2, at den tildelte karakter for omfang navnlig fastslås under hensyntagen til, om den manglende overholdelse har vidtrækkende virkninger eller er begrænset til selve bedriften.

Af forordningens artikel 38, stk. 4, fremgår, at den tildelte karakter for varighed navnlig afhænger af, hvor længe virkningerne af den manglende

⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse.

overholdelse gør sig gældende eller af muligheden for at bringe dens virkninger til ophør med rimelige midler.

I Landbrugsstyrelsens kontrolinstruks for dyresundhed og –velfærd, foderhygiejne, mærkning og registrering for dyr 2017, 1. februar 2017, har styrelsen udstukket overordnede retningslinjer for karaktergivning.

Det fremgår af karakterskemaet på s. 151 i kontrolinstruksen, at der ved manglende overholdelse af KO-krav 3.2, delkrav 3, gives karakteren 2 i alvor, hvis der konstateres mangler eller fejl i håndteringen af syge eller tilskadekomne dyr, som vurderes at være til væsentlig ulempe for dyrene. Karaktererne 3 og 4 gives, såfremt mangler eller fejl i håndteringen af de tilskadekomne dyr vurderes at være henholdsvis uforsvarlig eller groft uforsvarlig behandling af dyrene.

Af kontrolinstruksens afsnit 2.1.2.3 om øresår hos svin fremgår det uddybende, at den manglende overholdelse har været en væsentlig ulempe, hvis der konstateres svin med blodige øresår, som ikke er opstaldet i aflastnings- eller sygesti. Videre fremgår det, at den manglende overholdelse har været uforsvarlig behandling til groft uforsvarlig behandling, hvis der konstateres svin med inficerede øresår, som er alment påvirkede og ikke blevet behandlet.

Det fremgår herudover af karakterskemaet på side 152 i kontrolinstruksen, at der ved manglende overholdelse af KO-krav 3.2, delkrav 3, gives karakteren 3 eller 4 i omfang, hvis der gives karakteren 3 i alvor, og det berører X antal dyr i en besætning, som er en hvis størrelse. I forlængelse heraf er der en henvisning til en tabel i afsnit 3.1.1 om vurdering af omfang for delkrav 3. Af tabellen fremgår det, at der gives karakteren 4 for omfang, hvis der er lig med eller flere end fire syge dyr, og den samlede svinebesætning for svin over 30 kg. undtagen søer, gylte og orner (slagtesvin) udgør 900-3000 individer.

Af karakterskemaet fremgår endvidere, at der gives karakteren 3 for varighed, hvis den manglende overholdelse af KO-krav 3.2, delkrav 3, har varet mellem 1-2 uger.

Det følger indledningsvis af bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000, at bekendtgørelsen bl.a. er udstedt i medfør af § 4 a, i dyreværnsloven.⁷

Af dyreværnslovens § 1 følger, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

⁷ Lov nr. 386 af 6. juni 1991 (Dyreværnsloven), som ændret ved lov nr. 183 af 14. april 1993 om ændring af dyreværnsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at den samlede karakter for klagers overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3, skal fastsættes til 10.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har vurderet, at karakteren for alvor skal fastsættes til 3 for virkningen af klagers manglende behandling af de fem svin med øresår. Det er nævnets vurdering, at den manglende behandling har påført svinene unødigt smerte. Nævnet har herved lagt Landbrugsstyrelsens faglige vurdering til grund for, at svinene blev påført smerte som følge af ørebid og øresårenes infektion. Derudover har nævnet fundet det sandsynliggjort, at isolering kunne have mindsket eller forhindret ørebid, og at medicinering kunne have fremskyndet helingsprocessen. Det er endvidere nævnets vurdering, at unddragelse fra unødigt smerte er af væsentlig betydning i forhold til formålet med krav 3.2, delkrav 3, jf. forordningens artikel 38, stk. 3. Nævnet henviser i den forbindelse til, at § 5 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 er udstedt i medfør af dyreværnsloven, hvis formål bl.a. er at beskytte dyr bedst muligt mod smerte og lidelse, jf. dyreværnslovens § 1. På den baggrund har nævnet vurderet, at klagers manglende behandling var af stor betydning for formålet med § 5 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000, jf. forordningens artikel 38, stk. 3. Nævnet finder derfor også, at karakteren for alvor skal fastsættes til 3.

Herefter har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at karakteren for omfang skal fastsættes til 4. Nævnet har ikke fundet grundlag for at tilside-sætte Landbrugsstyrelsens retningslinjer for tildeling af karakter for omfang, som fremgår af karakterskemaet med dertilhørende tabel på s. 152-153 i kontrolinstruksen. Nævnet har derfor lagt disse retningslinjer til grund for vurderingen. Det fremgår af retningslinjerne, at der gives 4 i omfang, hvis der er lig med eller flere end fire syge dyr, og den samlede besætning af slagtesvin udgør 900-3000 individer. Nævnet har derefter vurderet, at da alvorskarakteren er fastsat til 3 for fem slagtesvin med øresår, og klagers samlede besætning af slagtesvin uomtvistet udgjorde ca. 2.200 individer, skal karakteren for omfang fastsættes til 4.

Derudover har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at karakteren for varighed skal fastsættes til 3. Nævnet har heller ikke her fundet grundlag for at tilsidesætte Landbrugsstyrelsens retningslinjer for tildeling af karakter for varighed i karakterskemaet på s. 152 i kontrolinstruksen, som nævnet også har lagt til grund for vurderingen. Det fremgår heraf, at der gives 3 i omfang, hvis overtrædelsen af KO-krav 3.2, delkrav 3, har varet mellem én til to uger. I forlængelse heraf har nævnet vurderet, at overtrædelsen har varet én til to uger. Nævnet henviser til, at øresårene efter nævnets vurdering havde varet i mindst én til to uger, jf. afsnit 3.2.2 ovenfor. Dernæst har nævnet lagt til grund, at svinene med øresår har været opstaldet under de forhold, som styrelsen konstaterede på kontrolbesøget, under hele perioden med øresår. Nævnet henviser endvidere til, at klager var forpligtet til omgående at sikre en passende behandling af øresårene ved isolering, jf. § 5, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000. Med henvisning til disse

forhold er det nævnets vurdering, at klager skulle have isoleret svinene allerede i begyndelsen af perioden med øresår. Nævnet har derfor også vurderet, at der var et sammenfald mellem øresårenes varighed og selve overtrædelsen, der således udgjorde én til to uger.

Procentvis nedsættelse af støtten

Det fremgår af KO-bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at overtrædelse af kravene i bilag 1 til denne bekendtgørelse kan føre til nedsættelse af støtte.

Af artikel 39, stk. 1, første afsnit, første pkt., i forordning (EU) nr. 640/2014, fremgår det, at støtten generelt nedsættes med 3 % ved uagtsomme overtrædelser.

Det følger videre af forordningens artikel 39, stk. 1, andet afsnit, at Landbrugsstyrelsen på grundlag af kontrolmyndighedens vurdering af overtrædelsens betydning i kontrolrapportens evalueringsdel under hensyntagen til kriterierne hyppighed, omfang, alvor og varighed, kan beslutte enten at nedsætte procentsatsen til 1 %, eller at forhøje den til 5 %.

Af Landbrugsstyrelsens Vejledning om krydsoverensstemmelse 2017,⁸ s. 18, fremgår det, at en samlet karakter på 10 skal medføre en nedsættelse af støtten med 3 %.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klagers overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3, skal medføre en nedsættelse af klagers støtte for 2017 med 3 %.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke fundet forhold i sagen, som giver nævnet grundlag for at tilsidesætte Landbrugsstyrelsens retningslinjer for sammenhængen mellem karakterer og støttenedsættelsesprocenter på s. 18, i Vejledning om krydsoverensstemmelse 2017. Som følge heraf har nævnet lagt retningslinjerne til grund for, at karakteren 10 medfører en støttenedsættelse på 3 %.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsens afgørelse af 12. februar 2018 om nedsættelse af klagers direkte landbrugsstøtte og landdistriktsstøtte for 2017 med 3 % som følge af overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav 3.2, delkrav 3, på A 1 , 9760 Vrå.

⁸ Vejledning om krydsoverensstemmelse 2017, august 2017, gældende fra 1. august 2017.